

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231320
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1110231320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcov: X/ D.- U. S.,M..N., D. XX, G., F.: XX XXX XXX, X/ X. A. N..V..Q., K. XX, G., F.: XX XXX XXX, obaja zastúpení: Fridrich Paľko s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská V. - S. N. N. V., V. XX, G., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21. novembra 2017 č.k. 11C 123/2010-462 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením zo dňa 12.3.2018 č.k. 11C 123/2010-494 p o t v r d z u j e.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhal pôvodný žalobca X/ X. K. M..N.. určenia, že žalovaná Slovenská V. je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal jeho návrhy na začatie súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a zároveň sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu spolu vo výške 35.363.672,31 EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby tým, že dňa 15.07.2005 v súlade so svojim podnikateľským zámerom X. K. M..N. uzatvoril so N. V. rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. O platnosti danej zmluvy a o zachovaní jej právnych účinkov rozhodol dňa 20.10.2008 Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 7C 144/2006. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2008. Predmetom rámcovej zmluvy bolo postúpenie pohľadávok nezaplatených koncesionárskych poplatkov postupcom N. V. na postupníka X. K. M..N.. Dňa 20.09.2005 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 1, podľa ktorej došlo k postúpeniu 265.362 pohľadávok N. V. z koncesionárskych poplatkov na X. K. M..N.. za uhradenú odplatu v sume 91.619.930 Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č.1 zo dňa 20.09.2005. Dňa 27.01.2006 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 2, podľa ktorej došlo k postúpeniu 90.555 pohľadávok N. V. z koncesionárskych poplatkov na X. K. M..N.. za uhradenú odplatu v sume 14.136.76 Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 2 zo dňa 13.03.2006. X. K. M..N.. sa stal na základe záväzkovo - právneho vzťahu oprávneným vlastníkom 355.917 pohľadávok z koncesionárskych poplatkov. Každá pohľadávka je tvorená istinou, ktorá predstavuje nezaplatený koncesionársky poplatok za používanie

rozhlasového prijímača a príslušenstvom, ktoré predstavuje majetkovú sankciu za nesplnenie povinnosti riadne a včas zaplatiť koncesionársky poplatok - poplatok z omeškania. Koncesionárske poplatky boli v čase postúpenia upravené zákonom č. 212/1995 Z.z., ktorý bol viackrát novelizovaný. Žalobcovi sa podarilo na základe zhody na kompromisnom riešení uzavrieť s množstvom dlžníkov dohodu o novácií ich záväzkov vyplývajúcich z neuhradených koncesionárskych poplatkov. Voči dlžníkom, ktorí z rôznych subjektívnych dôvodov odmietli uzatvoriť dohody o novácií, X. K. M..N.. v záujme ochrany svojich majetkových práv postupoval súdnou cestou a podal na viaceré okresné sudy žaloby na plnenie podľa procesných pravidiel upravených Občianskym súdnym poriadkom. X. K. M..N.. legitímne očakával, že sudy po oboznámení sa so skutkovým a právnym stavom veci a po vykonanom dokazovaní deklaratórne rozhodnú o povinnosti dlžníkov zaplatiť mu nárokované pohľadávky. Vzhľadom na veľký počet dlžníkov a teda veľký počet žalôb sa X. K. M..N.. rozhodol urobiť svoje podania elektronickými prostriedkami. S využitím počítačového systému spracoval žalobné návrhy a umiestnil ich na optické nosiče Digital Versatile Disc (DVD), ktoré spolu s vysvetľujúcim sprievodným listom zaslal na miestne a vecne príslušné okresné sudy. Napriek tomu, že zaslané žaloby boli bez formálnych vád a zvolený spôsob podania bol realizovaný v súlade so zákonom niektoré okresné sudy ich odmietli prijať a vrátili ich žalobcovi. Uplatnenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy sa žalobca domáhal v dôsledku nezákonného úradného postupu Okresného súdu Nitra. Postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 05.11.2009, doručeným MS SR dňa 02.12.2009 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré však na jeho žiadosť nereagovalo. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra vyvodzoval žalobca z toho, že tento odmietol prijať jeho podania zo dňa 24.07.2006 urobené elektronickými prostriedkami. Žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh doručil Okresnému súdu Nitra, pričom podanie urobil v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty - žaloby - podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu so žalobami na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie reagoval Okresný súd Nitra listom, ktorým žalobcovi v I. rade oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a preto vracia elektronické dokumenty uchované na DVD nosičoch. Na stanovisko Okresného súdu Nitra žalobca reagoval písomne a trval na prijatí svojho podania, pretože bolo uskutočnené v súlade so zákonom teda v súlade s § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Upozornil Okresný súd Nitra na nutnosť postupovať v súlade s relevantnými primárnymi a sekundárnymi normatívnymi aktami a prijať podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom a súčasne podľa § 132 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom postupovať podľa osobitných predpisov a takto prijaté podanie odovzdať podateľni na ďalší postup podľa § 129 cit. vyhlášky. Postup Okresného súdu Nitra považoval za nezákonný, postupom Okresného súdu Nitra mu bolo zabránené, aby sa dovolal ochrany svojich legitímnych majetkových práv v občianskom súdnom konaní. O nezákonnosti postupu Okresného súdu Nitra predstavujúceho porušenie základného práva poškodeného na prístup k súdu právoplatne rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 14.10.2008 sp.zn. II. ÚS 65/08-121. Zavinením okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním mu vznikla materiálna škoda, ktorá spočíva v zániku majetkových práv, pretože došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva, v ušlom zisku, pretože nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok, v úročení finančného kapitálu poškodeného, pretože mal a stále má bez akéhokoľvek výnosu viazaný finančný kapitál, ktorý investoval do nákupu súdne uplatnených pohľadávok, v jeho nákladoch, pretože musel bez akejkolvek náhrady vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Nemajetková ujma spočíva v satisfakcii, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastníť majetok. Náhradu majetkovej škody si uplatnil vo výške 33.006.109,01 EUR, ktorá bola spôsobená porušením práva na prístup k súdu tým, že došlo k premlčaniu práv na zaplatenie pohľadávok žalobcu I/, čo spôsobilo nevymáhateľnosť týchto pohľadávok a zánik majetkových práv vo vzťahu k istine. Škoda vo výške 33.006.109,01 EUR je súčtom majetkovej škody na istine pohľadávok vo výške 9.859,92 EUR a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania vo výške 32.996.249,09 EUR. Škoda na istine pohľadávok vo výške 9.859,92 EUR je sumou jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu

dňa 24.07.2006. Okresný súd neprijatím návrhov vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka, čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k jeho majetkovým právam, bezdôvodne ho vystavil reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch, ak žalovaný uplatní námietku premlčania. Obava žalobcu o reálne vymoženie legálne nadobudnutých pohľadávok sa naplnila, keď všetky práva na zaplatenie pohľadávok, ktoré si uplatnil elektronickým podaním na okresnom súde sú premlčané. Škoda na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania predstavuje sumu vo výške 32.996.249,09,-EUR. Žalobca v I. rade, aby mohol vymáhať poplatky z omeškania musel najprv uplatniť postup upravený v rozhodnom čase platným § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. a musel dodržať postup podľa § 8 zákona č. 212/1995 Z.z., aby mohol pristúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd však jeho návrh, ktorým uplatňoval právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku neprijal a tým spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania. Okresný súd teda spôsobil i materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania. Škoda vo výške 1.650.305 EUR, ktorej náhradu si žalobca I/ uplatnil, predstavuje ušlý zisk, pretože nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Suma 1.650.305 EUR je sumou ušlého zisku, ktorý viazal na blokáciu finančného majetku vyjadreného v súdne uplatnených pohľadávkach a ich príslušenstve. Súdny začali spracovávať agendu poškodeného, t.j. začali o návrhoch poškodeného konať v jednotlivých veciach až po rozhodnutí Ústavného súdu SR. Od podania každého návrhu na začatie konania do jeho registrácie uplynulo objektívne viac ako dvojročné obdobie nečinnosti. Počas tohto obdobia okresné sudy bez právne relevantného dôvodu nekonali o návrhoch a blokovali jeho finančné prostriedky vyjadrené v majetkových právach (pohľadávkach). Ak by sudy konali v primeranej lehote, došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote, žalobca v I. rade mohol speňažené pohľadávky s príslušenstvom investovať minimálne formou vkladu na termínovaný účet v banke, čím by mu priniesol zisk v podobe úroku. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k 01.01.2009 - 2,50% p.a. Škoda vo výške 429,95,- EUR predstavuje úročenie finančného kapitálu poškodeného, ktorý je doposiaľ umŕtvený v neprejednaných súdne uplatnených pohľadávkach. Ak by súd postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote a investovaný finančný kapitál by sa podľa podnikateľského plánu poškodeného zužitkoval a transformoval na profit. Okresný súd zmaril jeho finančnú investíciu ako poškodeného, ktorá mohla byť bez akéhokoľvek rizika minimálne zúročená formou vkladu na terminovanom účte v banke. Škoda vo výške 63.925,35 EUR bola spôsobená vynaložením finančných prostriedkov na ochranu jeho legitímnych práv, t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tlmočnicke výdaje. Táto suma pozostáva zo sumy 1.912.936 Sk, t.j. 63.497,84 EUR, t.j. zo sumy nákladov a výdavkov vynaložených na vnútroštátnej úrovni ako trovy právneho zastúpenia zaplatené Z.. S. K., za poskytnuté právne služby v rámci zastupovania pred okresným súdom, keď sa jedná o 974 žalôb x 1 964 Sk = 1.912.936 Sk. Suma 1 946 Sk predstavuje výpočet náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby á 500 Sk - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, písomné podanie vo veci samej - predsúdna upomienka, spracovanie písomného podania - návrh na vydanie platobného rozkazu a 2 x režijný paušál á 150 Sk, 1 x režijný paušál á 164 Sk. Ďalej zo sumy 427,51 eur predstavujúcej trovy právneho zastúpenia zaplatené Z.. S. K. a Z.. Z. P. za právne služby poskytnuté navrhovateľovi v rámci zastupovania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 642.840 EUR je sumou všetkých čiastkových nárokov žalobcu I/, ktoré sa viažu na porušenie práva na prístup k súdu v 974 prípadoch, pričom žalobca žiadal o priznanie 660 eur za každé jednotlivé porušenie základného práva. Ním uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy považoval za spravodlivú satisfakciu za mnohonásobné a výrazné porušovanie práva na prístup k súdu, ktoré mu spôsobili trvajúci stav nespravodlivosti a právnej neistoty. Za každé jednotlivé porušenie základného práva žiadal 660 EUR, pričom sa opieral o prax, tradície a poukazuje na priznanie zadosťučinenia v iných veciach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Mnohonásobné a výrazné porušenie práva na prístup k súdu mu spôsobil stav právnej neistoty a nespravodlivosti, stratu šancí pred vnútroštátnym súdom vo vzťahu ku každému návrhu a to vzťahu ku každému podanému návrhu t.j. ku každému konaniu, výsledkom, ktorého malo byť deklaratórne rozhodnutie súdu o majetkovom jeho práve. Vzhľadom k okolnosti danej veci mal žalobca I/ za to, že len konštatovanie porušenia základného práva nie je dostatočným zadosťučinením a za odôvodnené považoval aj priznanie mu náhrady nemajetkovej ujmy.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 16.08.2011, doručeným súdu dňa 18.08.2011 a navrhol žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť, keď žalobca nepreukázal splnenie

základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Uviedol, že je pravdou, že okresný súd neprijal podania žalobcu I/ urobené elektronickými prostriedkami pre technickú nepripravenosť. K nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť dňa 24.07.2006 a teda ak žalobcovi I/ mala vzniknúť škoda neprijatím návrhov na začatie konania, lehota na uplatnenie nároku podľa neho uplynula dňa 24.01.2010, pričom žaloba bola podaná dňa 14.07.2010 a z toho dôvodu žalovaný vzniesla z opatrnosti námietku premlčania nároku s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody, ktorú žalobca I/ nepreukázal, keď nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické a ani nie je schopný produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody, nakoľko podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podanie bolo možné urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Žalobcovi I/ nič nebránilo, aby svoje návrhy doručil súdu aj v inej forme ako práve elektronickými prostriedkami, ak mal reálny záujem na uplatnení pohľadávok súdnou cestou. Žalobca I/ svojím konaním už od počiatku nepredchádzal riziku vzniku škody, nevyužil iné spôsoby podania svojich návrhov a ak by mu aj škoda neprijatím návrhom súdom vznikla, je potrebné zohľadniť § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu I/, že došlo k zániku jeho majetkových práv z dôvodu ich premlčania, keďže majetkové práva premlčaním nezanikajú a nezaniká ani nárok na ich uplatnenie. Pri návrhoch, ktoré žalobca I/ podal na okresnom súde v uvedený deň 24.07.2006 je možné konštatovať, že občianske súdne konanie bolo začaté dňom doručenia návrhu na začatie konania, ak návrh spĺňal náležitosti podľa § 79 Občianskeho súdneho poriadku. Tento účinok prípadný nesprávny úradný postup nemohol vylúčiť, v dôsledku čoho aj konania, ktoré chcel žalobca I/ vyvolať návrhmi na začatie konania vo forme podaní urobených elektronickou formou, boli začaté dňom doručenia príslušného nosiča bez ohľadu na to, či ich súd prijal alebo mu nosič z dôvodu technickej nepripravenosti vrátil. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je teda rozhodujúci okamih podania návrhov na súd. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14.10.2008, z ktorého je nepochybné, že v zmysle tohto rozhodnutia na zabezpečenie nápravy mali byť návrhy zaregistrované tak, ako keby boli podané ku dňu, kedy ich žalobca I/ predložil súdu po prvýkrát. Z vyjadrení okresných súdov vyplýva, že postup žalobcu I/ vo veci nenasvedčoval tomu, že by mal záujem o úspešné uplatnenie predmetných nárokov súdnou cestou. Súdny po zavedení elektronickej podateľne ho opakovane vyzývali o dodatočné predloženie návrhov, avšak bezvýsledne, pričom súdy boli ochotné prijať tieto návrhy s právnyimi účinkami zachovanými podľa pôvodného dátumu doručenia. V prípade Okresného súdu Nitra bol priebeh nasledujúci: Žalobca I/ doručoval návrhy na začatie súdnych konaní dňa 31.03.2006 ako aj dňa 24.07.2006. Nosiče doručené dňa 31.03.2006 okresný súd vrátil pre technickú nepripravenosť, nosiče predložené dňa 24.07.2006 si však ponechal s tým, že počká na vyriešenie technických problémov súvisiacich s prijímaním elektronických podaní. Začiatkom roka 2007, po nainštalovaní softvéru QSign pristúpil súd k prijímaniu návrhov v počte 1382 z nosičov, ktoré mal súd uložené v trezore a to pri akceptovaní ich prvého podania na súd, t.j. k 31.03.2006. Po prijatí návrhov sudcovia zistili, že návrhy vykazujú viaceré procesné nedostatky (nesprávne uvedené mená a adresy odporcov, neúplné listinné doklady ~ bez dátumov a podpisov) a ani v jednej veci nebol zaplatený súdny poplatok. Vzhľadom na uvedené súd začal najskôr odstraňovať nedostatky podaní postupom podľa § 43 ods. 1 OSP. Podania, ktoré neboli doplnené a na ich základe nich nebolo možné pokračovať v konaní (cca. 20 vecí) súd odmietol, niektoré návrhy postúpil inému súdu a vo všetkých ostatných veciach súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov. Žalobca napriek výzve ani v jednej veci súdny poplatok nezaplatil, preto boli tieto konania zastavené, rozhodnutia o zastavení konania nadobudli právoplatnosť v priebehu v priebehu marca 2009. Žalobca tak sám spôsobil, že veci nemohli byť meritórne prejednané. V časti návrhov, ktoré neboli okresným súdom zaregistrované ani po zavedení elektronickej podateľne (z dôvodu nevedomosti súdu o tom, že nosiče doručené dňa 31.03.2006 neobsahovali totožné návrhy ako nosiče doručené dňa 24.07.2006) žalovaný uviedol, že žalobca I/ tieto na výzvu súdu nepredložil, a teda znemožnil aj naplnenie príkazu daného Ústavným súdom SR okresnému súdu (sp. zn. II. ÚS 65/08). Žalobca teda disponoval informáciou o možnosti súdu prijať jeho podania (nakoľko o 1382 návrhoch súd konal a rozhodol), na výzvy súdu (naposledy listami zo dňa 15.02.2010 a 18.02.2011) predložiť návrhy obsiahnuté na nosiči zo dňa 24.07.2006 nereagoval, čím znemožnil súdu vo veci konať a rozhodnúť. K vymožitelnosti pohľadávok tiež uviedol, že z vyjadrenia súdov vyplynulo, že odporcom, tak ako ich označil žalobca I/, sa nepodarilo doručovať písomnosti, a teda nie je zrejmé, či tieto subjekty existovali), b) právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu pre vznesené námietku premlčania, c) vymožitelnosť pohľadávky od odporcu v čase kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu platobného rozkazu, resp. rozhodnutia súdu. Bez

preukázania týchto skutočností nie je možné hovoriť o vzniku škody ani v prípade, ak by mal súd za preukázané, že postupom okresného súdu došlo k premlčaniu pohľadávok, čo však žalovaný namietal.

4. Žalovaný tiež uviedol, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu, uplatnenú v tomto konaní, pretože vznik škody nepreukázal a nie je možné predpokladať, že ju preukáže. Za nedôvodný mal jeho nárok spočívajúci v materiálnej škode vo výške 33.006.109,01 EUR odôvodňovaný premlčaním nárokov, nakoľko k premlčaniu nárokov konaním na súde nedošlo. Poukázal i na tú skutočnosť, že žalobca I/ sa domáhal návrhmi od odporcov zaplatať len istiny, a nie poplatkov z omeškania, ktorých náhradu si však v tomto konaní uplatňuje, nepreukázal ani dôvodnosť škody 1.650.305 EUR, ktorá má vyjadrovať ušlý zisk, materiálnej škody vo výške 429,95 EUR, ktorá vyjadruje úročenie finančného kapitálu žalobcu I/, ako ani v nákladoch na súdne spory. Nároky nemôžu byť opodstatnené už len preto, že zatiaľ neprebíha meritórne konanie a ani jedna uplatnená pohľadávka nebola právoplatne prisúdená, takže nie je zrejmé, či nároky žalobcu I/ sú legitímne a či bude v konaniach úspešný. Samotné prejednanie veci v primeranej lehote nezaručuje reálnu vymožitelnosť priznaných prostriedkov a nie je teda zrejmé, kedy by jednotlivé pohľadávky v skutočnosti zo strany odporcov boli zaplatené, či by vôbec k zaplatať došlo. Nie je možné reálne stanoviť termín, od ktorého by žalobca I/ finančné prostriedky teda mohol využívať a akýkoľvek takto uplatňovaný zisk je hypotetický. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade nákladov žalobcu I/ vynaložením finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv, t.j. úhradu poplatkov trov zastúpenia, nemal za odôvodnenú. Trovy spojené s konaniami vedenými pred okresným súdom mali a mohli byť uplatnené súčasne s podanými návrhmi a o týchto nárokoch rozhodnuté nebolo, trovy konania pred Ústavným súdom SR boli žalobcovi I/ priznané predmetným nálezom Ústavného súdu. Vo vzťahu k nároku žalobcu I/ na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 65/08 zo dňa 14.10.2008 vo veci sťažnosti žalobcu I/ na postup Okresného súdu Nitra a uviedol, že ak Ústavný súd SR nezhliadol dôvody pre priznanie mu finančného zadosťučinenia, tak má za to, že žalobcovi I/ žiaden nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nevznikol, pričom vzhľadom na popísané okolnosti prípadu, ale najmä neochotu žalobcu I/ spolupracovať so súdmi pri vytvorení podmienok na pokračovanie v konaní, nemožno nemajetkovú ujmu priznať. Jej priznanie by bolo podľa žalovaného v rozpore s § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. a aj v rozpore s princípom spravodlivosti. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti ako ďalšiemu predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu žalovaný uviedol, že v danej veci nemožno tvrdiť, že žalobcovi I/ vznikla ním uplatnená škoda v priamej príčinnej súvislosti s postupom Okresného súdu Nitra.

5. Pred začatím konania vo veci samej žalobca I/ podaním zo dňa 26.02.2012, doručeným súdu dňa 28.02.2012, označeným ako spresnenie petitu navrhol, aby súd podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku pripustil spresnenie žalobného petitu v časti o zaplatať istiny tak, že žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatať žalobcovi na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9.859,92 EUR, na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR, na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497,84 EUR a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 342.840 EUR a po spresnení petitu ďalej netrval na náhrade škody vo výške 1.651.255,46 EUR.

6. Súd prvej inštancie podanie žalobcu I/, ktorým žiadal, aby súd aplikoval postup podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku a pripustil spresnenie petitu posúdil podľa obsahu ako späťvzatie návrhu v časti o zaplatať sumy vo výške 1.651.255,46 EUR. Uznesením č. k. 11C 123/2010-256 zo dňa 17.05.2012 konanie podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku v časti návrhu o zaplatať 1.651.255,46 EUR zastavil a podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku pripustil žalobcom I/ požadovanú zmenu petitu návrhu, podľa ktorého sa žalobca I/ domáhal vydania medzitýmneho rozsudku a určenia, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a uloženia žalovanému povinnosť zaplatať mu

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9.859,92 EUR

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497,84 EUR a nemajetkovú ujmu 642.840,- EUR a nahradiť trovy súdneho konania.

7. Žalobca 1/ podaním doručeným súdu dňa 11.02.2013 doplneným podaním doručeným súdu dňa 15.04.2013 navrhol zmenu účastníka konania podľa § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v časti návrhu o náhradu škody spočívajúcej v istine, poplatku z omeškania a náhradu nákladov spojených s uplatnením istiny na miesto doterajšieho žalobcu 1/ vstúpi do konania ako žalobca 2/ spoločnosť X. A. N..V..Q... K podaniu žalobcu 1/ pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2014, podľa ktorej postúpil pohľadávku v zmysle čl. I tejto zmluvy vo výške 9.859,92 EUR plus príslušenstvo vo výške 33.006.109,01 EUR, pričom v zmluve je uvedené že spolu to predstavuje sumu 33.069,606,85 EUR. Zároveň v zmluve o postúpení pohľadávky v čl. I je uvedené, že bližšia špecifikácia prevádzanej pohľadávky je uvedená v návrhu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo dňa 02.07.2010 v znení spresneného petitu zo dňa 20.02.2012. Na výzvu súdu žalobca 1/ podaním doručeným súdu dňa 15.04.2013 navrhol zmenu návrhu v súvislosti s návrhom na zmenu účastníka konania na strane žalobcu s tým, že navrhol, aby súd v konaní pokračoval o zmenenom návrhu teda, aby súd medzitým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.7.2006 a rozsudkom tak, uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9.859,92 EUR

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497,84 EUR a žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu 642.840 EUR.

8. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 11C/123/2011-322 zo dňa 21.05.2013 podľa § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pripustil, aby do konania vstúpil ako účastník na strane žalobcu a to ako žalobca 2/ X. A. N..V..Q.. a podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku zároveň pripustil navrhovanú zmenu petitu návrhu.

9. Žalobcovia 1/ a 2/ podaním doručeným súdu dňa 08.04.2014 navrhli zmenu návrhu s tým, že navrhli, aby súd v konaní pokračoval o zmenenom návrhu teda, aby súd medzitým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi 1/ nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra, pretože tento neprijal jeho návrhy na začatie súdneho konania podané elektronickou formou dňa 19.10.2006 a rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/, teda spoločnosti X. A. N..V..Q..

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 9.859,92 EUR

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 32.996.249,09 EUR

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 63.497,84 EUR a žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu 65.572,08 EUR a nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania. Zároveň vzal žalobca 1/ návrh v časti nemajetkovej ujmy vo výške 577.267,92 EUR späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

10. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 11C/123/2011-353 zo dňa 28.01.2015 konanie v časti návrhu žalobcu 2/ podľa § 141a ods. 1 veta štvrtá Občianskeho súdneho poriadku zastavil nakoľko žalobca v 2. rade zákonným ustanovením § 141a Občianskeho súdneho poriadku predpísaný preddavok na trovy konania v určenej lehote nezložil a konanie v časti návrhu žalobcu 1/ o zapltenie nemajetkovej ujmy v sume 577.267,92 EUR zastavil podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku.

11. Na základe odvolania žalobcu 2/ proti uzneseniu súdu č.k. 11C/123/2011-353 zo dňa 28.01.2015 Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd a to uznesením č.k. 2Co91/2015-450 zo dňa 2.12. 2016 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bolo konanie o návrhu žalobcu 2/ zastavené a v časti trov konania vo vzťahu medzi žalobcom 2/ a žalovaným zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní vykonal dokazovanie obsahom zápisnice o pojednávaní vo veci 16C 163/2011 zo dňa 26.10.2015 o výsluchu štatutárnych zástupcov žalobcov 1/ a 2/ - Z.. O. K., predsedu predstavenstva žalobcu 1/ a konateľa žalobcu 2/, Z.. S. S., podpredsedu predstavenstva žalobcu 1/ a konateľa žalobcu 2/, prednesmi právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/ a prednesmi povereného zástupcu žalovanej strany, oboznámením listinných dôkazov - Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24.06.2008, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.11.2009 doručená Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 02.12.2009, rozsudok Okresného súdu

Bratislava I č. k. 7C144/2006-326 zo dňa 20.10.2008, právoplatný dňa 05.11.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 27.01.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 20.09.2005, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 uzavretá medzi postupcom Slovenský rozhlas a postupníkom G. X. K. M..N., obsahom spisu Okresného súdu v Nitre č.k. Spr 451/06, znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom F. S. H., znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, kópie faktúr, výpisy z účtu v banke a príjmové pokladničné doklady, poštové podmienky s účinnosťou od 01.07.2009, vyjadrenie Slovenskej pošty a.s. zo dňa 24.10.2011 o potvrdení dodania doporučenej zásielky, stanovisko F. Z. H., riaditeľ správy súdu Najvyšší súd SR Spr 213/2012 zo dňa 01.03.2012, kópia zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Bratislava I. v konaní sp. zn. 7C125/2010 zo dňa 27.10.2011 o vylúčení svedkyne Z. Z. E., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

13. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca 1/ dňa 30.03.2006 doručil Okresnému súdu Nitra návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov, vrátane príloh, pričom podanie urobil elektronickými prostriedkami, obsahujúcimi elektronické dokumenty, návrhy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie žalobcu 1/ reagoval Okresný súd Nitra listom zo dňa 06.04.2006 oznámili žalobcovi 1/, na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky že súdy slovenskej republiky nemajú na tento účel k dispozícii elektronickú podateľňu, preto nie sú v súčasnosti splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov. Žalobca 1/ reagoval listom zo dňa 26.04.2006, v ktorom uviedol, že sprievodný list k návrhu nie je podaním v zmysle § 42 ods. 1 OSP, lebo ako to vyplýva už z označenia listu, ide len o sprievodný list k návrhom, pričom návrhy na začatie konania (žaloby o vydanie platobných rozkazov) sú zaznamenané v elektronickej podobe na DVD nosiči a sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom a opatrené časovou pečiatkou. Žalobca 1/ tiež konštatoval, že podanie bolo urobené v súlade s § 42 ods. 1 OSP a bolo riadne doručené, a preto v zmysle § 82 ods. 1 OSP považuje 31. marec 2006 za deň začatia konania. Žalobca 1/ dňa 24. júla 2006 doručil okresnému súdu nové podanie a zaslal mu sprievodný list a 2 kusy DVD nosičov obsahujúce návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu s prílohami, pričom návrhy boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd Nitra listom z 11. augusta 2006 žalobcovi 1/ oznámil, že podanie urobené 24. júla 2006 nemožno prijať z rovnakých dôvodov ako tomu bolo v prípade prvého podania, a preto mu vracia DVD nosiče. Ďalej žalobcovi 1/ odporučil, aby podanie urobil v inej forme. Na základe sťažnosti žalobcu 1/ vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14. októbra 2008 rozhodol tak, že Okresný súd Nitra porušil základné právo žalobcu 1/ na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania zo dňa 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu Nitra konať vo veci podania žalobcu v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi 1/ trovy právneho zastúpenia a sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhoveli. Z odôvodnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že v danom prípade došlo postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania sťažovateľa - žalobcu 1/ z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom k takej interpretácii a aplikácii dotknutých právnych predpisov, ktorá nie je zlučiteľná s ústavou, t.j. je z ústavného hľadiska neospravedliteľná a neudržateľná. V dôsledku tohto postupu okresný súd podľa záveru ústavného súdu porušil základné právo žalobcu 1/ podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd vzhľadom k tomu, že vyslovil porušenie základného práva žalobcu 1/, bolo v záujme ochrany jeho práv, aby sa v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde obnovil stav pred porušením označených práv žalobcu 1/, a preto ústavný súd vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Povinnosťou okresného súdu bolo opätovne sa zaoberať podaním žalobcu 1/ z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho

súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu 1/ zaevidovať späť ku dňu jeho doručenia, bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia. Vo veci žalobcom 1/ uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd uviedol, že zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu, považoval samotné deklarovanie porušenia označených práv ako aj príkaz, aby okresný súd opätovne v danej veci konal, ktorým sa garantuje, že práva uplatnené podaním z 24. júla 2006 zostanú žalobcovi 1/ zachované, za dostatočné na zabezpečenie ochrany označených práv žalobcu 1/. Opierajúc sa o skutočnosť, že týmto spôsobom sa obnoví stav pred porušením označených práv žalobcu 1/, čo mu umožní zákonom ustanoveným spôsobom domáhať sa práv uvedených v žalobnom návrhu - podaní z 24. júla 2006, čím sa zároveň naplní účel, ktorý žalobca 1/ sledoval podaním ústavnej sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že v danej veci nie je v záujme dovŕšenia ochrany porušených práv žalobcu 1/ potrebné priznať aj finančné zadosťučinenie a preto v tejto časti návrhu nevyhovel. Okresný súd Nitra nosiče doručené dňa 31.03.2006 vrátil pre technickú nepripravenosť, nosiče predložené dňa 24.07.2006 si však ponechal s tým, že počká na vyriešenie technických problémov súvisiacich s prijímaním elektronických podaní. Začiatkom roka 2007, po nainštalovaní softvéru QSign pristúpil súd k prijímaniu návrhov v počte 1382 z nosičov, ktoré mal súd uložené v trezore a to pri akceptovaní ich prvého podania na súd, t.j. k 31.03.2006. Po prijatí návrhov sudcovia zistili, že návrhy vykazujú viaceré procesné nedostatky (nesprávne uvedené mená a adresy odporcov, neúplné listinné doklady ~ bez dátumov a podpisov) a ani v jednej veci nebol zaplatený súdny poplatok. Vzhľadom na uvedené súd začal najskôr odstraňovať nedostatky podaní postupom pod/a § 43 ods. 1 OSP. Podania, ktoré neboli doplnené a na ich základe nich nebolo možné pokračovať v konaní (cca. 20 vecí) súd odmietol, niektoré návrhy postúpil inému súdu a vo všetkých ostatných veciach súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov. Žalobca napriek výzve ani v jednej veci súdny poplatok nezaplatil, preto boli tieto konania zastavené, rozhodnutia o zastavení konania nadobudli právoplatnosť v priebehu v priebehu marca 2009. Žalobca tak sám spôsobil, že veci nemohli byť meritórne prejednané. V časti návrhov, ktoré neboli okresným súdom zaregistrované ani po zavedení elektronickej podateľne (z dôvodu nevedomosti súdu o tom, že nosiče doručené dňa 31.03.2006 neobsahovali totožné návrhy ako nosiče doručené dňa 24.07.2006) žalobca 1/ tieto na výzvu súdu nepredložil, a teda znemožnil aj naplnenie príkazu daného Ústavným súdom SR okresnému súdu (sp. zn. II. ÚS 65/08). Žalobca 1/ teda disponoval informáciou o možnosti súdu prijať jeho podania (nakoľko o 1382 návrhoch súd konal a rozhodol), na výzvy súdu (naposledy listami zo dňa 15.02.2010 a 18.02.2011) predložiť návrhy obsiahnuté na nosiči zo dňa 24.07.2006 nereagoval, čím znemožnil súdu vo veci konať a rozhodnúť. Z.. O. K., predseda predstavenstva žalobcu 1/ a konateľ žalobcu 2/ vo svojej výpovedi v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 16C163/2011 uviedol, že postup slovenskej justície a Ministerstva spravodlivosti vníma zle, keďže súdy od roku 2006 neurobili nič okrem toho, že zastavili konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, a to i napriek tomu, že súdne poplatky sú premlčané, lebo uplynula doba viac ako 3 roky. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze výslovne prikázal súdu, aby konal vo veciach s tým, že konanie sa musí vrátiť o 5 rokov späť. Technicky však nie je možné zapísať pôvodné návrhy v elektronickej podateľni späť. Škodu, ktorá bola žalobcovi 1/ spôsobená, rozdelil do troch kategórií s tým, že prvá je istina, druhá poplatky z omeškania a tretia trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárii. Z dôvodu, že je možné, že by žalobca 1/ nebol úspešný v konaniach o zaplatenie koncesionárskych poplatkoch 100%, navrhol vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom o posúdenie výšky škody, ktorá bola spôsobená. Istinu koncesionárskych poplatkov žalobca kúpil za 100% svojho nominálu a sú vyčíslené, trovy právneho zastúpenia zaplatil podľa vyhlášky a poplatky z omeškania si mohol uplatniť až po tom, keď bude žalovaná istina. Okresný súd však znemožnil svojim nesprávnym úradným postupom žalovať istinu a teda poplatky z omeškania si žalobca 1/ nikdy neuplatnil. Z dôvodu, že poplatky z omeškania vo forme, ktorú vtedy stanovoval zákon t.j. 5000 Sk za každý mesiac omeškania splatením, by boli likvidačné pre 99% koncesionárov, žalobca 1/ vo výzvach na zaplatenie, vyzýval na nováciu a navrhoval zaplatiť namiesto poplatku z omeškania, ktoré by v tom čase v priemere predstavovali niekoľko 100 tisíc Sk až milión SK, len čiastku 1.000 až 20.000 Sk. V týchto intenciách zdokladoval i predpokladanú výšku škody. Okrem majetkovej škody žalobcu 1/ postihla aj nemajetková ujma vo forme odrieknutých a zmarených obchodných príležitostí, ktoré utrpel vďaka neprijatým podaniam podaných elektronicke zaručeným podpisom dňa 24.07.2006. K neprijatí návrhov došlo napriek tomu, že zákon možnosť podať návrhy zo zaručeným elektronickým podpisom platí od roku 2002. Po medializácii, ktorou vzišlo na svetlo neschopnosť podať žaloby so zaručeným elektronickým podpisom, žalobca 1/ prišiel o viacerých významných klientov. Z.. S. S., podpredseda predstavenstva žalobcu 1/ a konateľ žalobcu 2/ vo výpovedi

v konaní vedenom na Okrasnom súde Bratislava I pod sp.zn. 16C163/2011 uviedol, že v súvislosti s týmito konaniami po využití všetkých opravných prostriedkov podal žalobca 1/ sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a tento súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie. Okresný súd podľa žalobcov naďalej porušoval práva naďalej odmietal podania žalobcu 1/ a vyhováral sa na nezaplatené súdne poplatky. Konanie Okresného súdu mu spôsobuje ďalšie náklady a výdaje. K nemajetkovej ujme uviedol, že okrem toho, že odstúpili veľkí klienti, bola mu aj mediálne spôsobená ujma na mene, a to tým, že boli považovaní výpalníkov, čo bolo uvedené aj na schôdzi parlamentu. Žalobcovia 1/ a 2/ predložili súdu znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009, vypracovaný znalcom F. S. H., znalcom z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že nie je možné z databázového systému, ktorý navrhovateľovi slúži ako dátový sklad vyhotoviť identickú kópiu pôvodných (originálnych) DVD nosičov, ktoré obsahovali identické dokumenty podpísané identickým zaručeným elektronickým podpisom a potvrdené identickou časovou pečiatkou. Z kópie faktúry č. 3/2006 zo dňa 04.04.2006 vystavenej Z.. S. K., advokát, ktorú predložili žalobcovia 1/ a 2/ vyplýva, že Z.. S. K., advokát vyfakturoval žalobcovi 1/ dohodnutú odmenu advokáta za poskytnutie právnej pomoci vo veci vymáhania nedoplatkov na koncesionárskych poplatkov podľa uzavretej mandátnej zmluvy zo dňa 20.09.2005 spolu vo výške 145.638.456 Sk (4.834.311,09 eur). Odmena je za vypracovanie návrhov na vydanie platobných rozkazov vrátane ďalších právnych úkonov v celkovom počte 74.154 prípadov. Zo stanoviska F. Z. H., riaditeľa správy súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky zn. Spr 213/2012 zo dňa 1. marca 2012 vydaného na základe žiadosti žalobcu 1/ okrem iného vyplýva, že systém elektronickej podateľne prideluje dátum prijatia konkrétneho návrhu súdom zo systémového dátumu servera elektronickej podateľne, ktorý je synchronizovaný s časovými servermi. Systém elektronickej podateľne je uzavretým a zabezpečeným systémom a nie je v ňom možné ľubovoľne určovať, či meniť dátum prijatia návrhu na začatie súdneho konania súdom. Spätné prijatie návrhu na začatie konania k ľubovoľnému dátumu z minulosti v systéme elektronickej podateľne nie je možné, zmena alebo úprava dátumu prijatia návrhu na začatie konania v systéme elektronickej podateľne nie je možná.

14. Po právnej stránke vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení § 1 písm.a/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, § 27b ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, § 18 ods. 1,2,3, § 19 ods. 1,3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku, § 8 ods. 1,2,3, § 9 ods. 1,2,3 ,zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 a dospel k záveru, že žaloba žalobcov 1/ a 2/ nie je dôvodná a preto žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobcovia v konaní nepreukázali vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vytykaným nesprávnym úradným postupom a ním uplatnenou škodou.

15. Konštatoval, že žalobcovia 1/ a 2/ považovali za nesprávny úradný postup postup Okresného súdu Nitra, ktorý neprijal podania žalobcu 1/ - návrhy na vydanie platobných rozkazov uskutočnené elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, ktoré boli doručené Okresnému súdu Nitra dňa 24.07.2006, žalobca 1/ spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Návrhy na vydanie platobných rozkazov podal v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v znení do 28.02.2007 podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Žalobca 1/ dňa 30.03.2006 doručil Okresnému súdu Nitra návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom podanie urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty, návrhy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca Okresnému súdu Nitra zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie žalobcu 1/ reagoval Okresný súd Nitra listom zo dňa 06.04.2006, ktorým mu oznámil na základe stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, že súdy slovenskej republiky nemajú na tento účel k dispozícii elektronicke podateľne, preto nie sú v súčasnosti splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronicke formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných

predpisov. Žalobca 1/ reagoval listom zo dňa 26.04.2006, v ktorom uviedol, že sprievodný list k návrhu nie je podaním v zmysle § 42 ods. 1 OSP, lebo ako to vyplýva už z označenia listu, ide len o sprievodný list k návrhom, pričom návrhy na začatie konania (žaloby o vydanie platobných rozkazov) sú zaznamenané v elektronickej podobe na DVD nosiči a sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom a opatrené časovou pečiatkou. Žalobca 1/ tiež konštatoval, že podanie bolo urobené v súlade s § 42 ods. 1 OSP a bolo riadne doručené, a preto v zmysle § 82 ods. 1 OSP považuje 31. marec 2006 za deň začatia konania. Dňa 24. júla 2006 doručil okresnému súdu nové podanie a zaslal mu sprievodný list a 2 kusy DVD nosičov obsahujúce návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu s prílohami, pričom návrhy boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd Nitra listom z 11. augusta 2006 žalobcovi 1/ oznámil, že podanie urobené 24. júla 2006 nemožno prijať z rovnakých dôvodov ako tomu bolo v prípade prvého podania, a preto mu vracia DVD nosiče. Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14. októbra 2008 rozhodol, že Okresný súd Nitra porušil základné právo žalobcu v 1. rade na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom, prikázal Okresnému súdu Nitra konať vo veci podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi 1/ trovy právneho zastúpenia a sťažnosti v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nevyhoveli. Ústavný súd skonštatoval, že postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom došlo k porušeniu základného práva žalobcu 1/ podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zároveň vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a opätovne sa jeho podaním z 24. júla 2006 zaoberal ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu 1/ zaevidovať späť ku dňu jeho doručenia, bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

16. Súd prvej inštancie sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovaným a dospel k záveru, že nárok na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu nie je premlčaný. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Žalovaný premlčanie odvodzoval odo dňa 24.07.2006, t.j. od momentu, kedy žalobca 1/ podal Okresnému súdu Nitra podanie elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Tento moment však nie je totožný s momentom kedy sa žalobca 1/ o vzniku škody dozvedel. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že zo strany Okresného súdu Nitra neprijatím podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006, urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom, došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

17. Konštatoval, že ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. Ušlý zisk podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Ušlý zisk sa teda prejavuje stratou očakávaného prínosu, teda prospechu, ktorému malo reálne dôjsť, ak by nedošlo ku škodnej udalosti a predstavuje reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech, o ktorý poškodený prišiel. V danom prípade žalobca v 1. a 2. rade nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nesprávneho úradného postupu úspešný z dôvodu, že za daného skutkového stavu neuniesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku ním uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a jej výšky. Žalobca v 1. a 2. rade v konaní pred súdom nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal.

18. Žalobcami I/ a 2/ uplatnená náhrada majetkovej škody predstavovala náhradu škody vo výške 33.006.109,01 EUR. Žalobca I/ si ju uplatnil v dôsledku zániku majetkových práv, keď tvrdil, že z viny Okresného súdu Nitra a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo k premlčaniu práv na zapltenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Uplatnená náhrada škody predstavovala súčet majetkovej škody na istine pohľadávok v sume 9.859,92 EUR a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania v sume 32.996.249,09 EUR. Žalobca I/ odôvodňoval škodu vo výške 9.859,92 EUR ako sumu vyčíslenú istinami pohľadávok, teda ako sumu, ktorá predstavovala spolu sumu jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu dňa 24.07.2006. Podľa žalobcu neprijatím návrhov okresný súd vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka, čím mu spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam a bezdôvodne ho vystavil reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch, ak by jednotliví označení odporcovia uplatnili námietku premlčania.

19. Súd prvej inštancie sa s tvrdením žalobcu I/ nestotožnil a mal za to, že žalobcovia I/ a 2/ nijakým spôsobom nepreukázali, že došlo k zániku majetkových práv z dôvodu premlčania. Žalobca I/ jednak ani v jednom prípade nepreukázal, že by čo i len jeden z ním podaných návrhov na začatie konania na Okresnom súde Nitra bol z dôvodu vznesenej námietky premlčania v tom ktorom konaní zamietnutý. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že návrhmi podanými žalobcom I/ elektronickou formou dňa 24.07.2006 na Okresný súd Nitra boli začaté konania dňom doručenia týchto podaní bez ohľadu na to, či ich okresný súd prijal alebo nie. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku mal za rozhodujúci okamih podania návrhu na súd, k čomu došlo dňa 24.07.2006. Poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 65/08-121, podľa ktorého nepochybne vyplýva, že povinnosťou okresného súdu je opätovne sa zaoberať podaním žalobcu I/ z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu I/ zaevidovať späťne ku dňu jeho doručenia, lebo i tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia. Z uvedeného mal za zrejmé, že doručením podaní dňa 24.07.2006 došlo k spočívaniu premlčacej doby a nároky uplatnené týmito návrhmi by mohli byť v dôsledku vznesenej námietky premlčania zamietnuté len v prípadoch ak došlo k premlčaniu nárokov už pred podaním návrhov na súd dňa 24.07.2006.

20. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo strany žalobcu I/ došlo k uplatneniu nároku ním predpokladanej škody, ktorá by mu mohla vzniknúť, ale len v prípade, ak by zo strany súdu boli všetky návrhy na začatie konania o zapltenie koncesionárskych poplatkov zo strany súdu zamietnuté z dôvodu, že súd ich posúdil ako premlčané. K tomu však nedošlo, žalobcovia I/ a 2/ to nepreukázali a ani to netvrdili. Škodu vo výške 32.996.249,09 EUR žalobcovia I/ a 2/ odôvodňovali tým, že táto im vznikla na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania, nakoľko, aby žalobca I/ mohol vymáhať poplatky z omeškania, musel uplatniť postup upravený v § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. v účinnom znení a preto, aby mohol pristúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania, musel uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd návrhy, ktorými uplatňoval právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskych poplatkov neprijal, čím spôsobil premlčanie práva na zapltenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a tak zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania a spôsobil materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania.

21. Vychádzajúc z ustanovení § 8 ods. 1,2,3 a § 9 ods. 1,2,3 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 súd prvej inštancie vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, ktorá žalobcom I/ a 2/ vznikla v dôsledku znemožnenia uplatnenia príslušenstva - poplatku z omeškania v jednotlivých veciach uviedol, že žalobcovia I/ a 2/ nepreukázali dôvodnosť ním uplatnenej sumy, nepreukázali, že by si návrhmi na zapltenie koncesionárskych poplatkov uplatňovali i príslušenstvo - poplatky z omeškania a nepreukázali nimi tvrdenú skutočnosť, že zo strany súdu došlo k zamietnutiu jednotlivých návrhov na začatie konania v dôsledku vznesenej námietky premlčania. Zo strany žalobcov I/ a 2/ i v tomto prípade došlo k uplatneniu nároku náhrady hypotetickej škody, ktorá žalobcovi I/ a 2/ však nevznikla.

22. Žalobca 1/ si uplatnil náhradu škody vo výške 1.650.305 EUR titulom ušlého zisku keď tvrdil, že z viny okresného súdu a v priamej príčinnej príslušnosti s jeho protiprávnym konaním nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva a ktorý nárok odôvodnil tým, že vo všeobecnosti súdy začali spracovávať agendu t.j. začali s konaním o ním podaných návrhoch až po rozhodnutí Ústavného súdu SR, od podania návrhov na začatie konania do ich registrácie uplynulo viac ako dvojročné obdobie nečinnosti. V prípade, ak by súdy konali v primeranej lehote, mohol ž speňažené pohľadávky s príslušenstvom investovať minimálne formou vkladu na termínovaný účet v banke, čo by mu prinieslo zisk v podobe úroku minimálne vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ktorá bola ku dňu 01.01.2009 vo výške 2,50 %. Žalobcovia 1 /a 2/ uplatnenú škodu však čo do výšky nešpecifikovali, nie je zrejme ako k vyčísleniu uplatnenej sumy dospeli a na základe akých skutočností, nakoľko o nároku žalobcu I/ v tom ktorom konaní nebolo právoplatne rozhodnuté tak, že by mu bol ním uplatnený nárok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov právoplatne priznaný. Za daného stavu potom nie je podľa súdu prvej inštancie možná ani vyčísliť ušlý zisk keď nie je možné stanoviť základ nároku, z ktorého by bolo možné reálne vychádzať. Mal za to, že i v tomto prípade zo strany žalobcov I/ a 2/ o uplatnenie hypotetickej škody, ktorá žalobcovi I/ nevznikla. Uviedol, že to sa týka i nároku žalobcu I/ na náhradu škody vo výške 429,95 EUR, ktorú si žalobca I/ uplatnil titulom náhrady za predpokladané úročenie finančného kapitálu, ktorý je doposiaľ umŕtvený v neprejednaných súdne uplatnených pohľadávkach. Podľa žalobcu I/ by postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel, došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote a investovaný finančný kapitál by sa podľa podnikateľského plánu žalobcu v I. rade zužitkoval a transformoval na profit. Súd zmaril finančnú investíciu žalobcu v I. rade, ktorá mohla byť bez akéhokoľvek rizika minimálne zúročená formou vkladu na termínovanom účte v banke pri základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky k 01.01.2009 t.j. vo výške 2,50%. Žalobca v I. rade ani v tomto prípade neuviedol ako uplatnenú sumu vyčísliť a z akých podkladov vychádzal. Za daného stavu nie je možné reálne určiť v akej výške by finančné prostriedky a či vôbec, by boli žalobcovi v I. rade v jednotlivých konaniach priznané, či by boli od dlžníkov vymožené teda či by boli reálne i žalobcovi v I. rade zaplatené a kedy by mohol nimi disponovať. Žalobca v I. a 2. rade opäť i v tomto prípade si uplatnil hypotetickú škodu, ktorá mu však nevznikla.

23. Náhradu škody vo výške 63.925,35 EUR si žalobca I/ uplatňoval titulom náhrady vynaložených finančných prostriedkov na ochranu jeho legitímnych práv, t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tlmočnícke výdaje. Uviedol, že k vynaloženiu nákladov došlo z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním, keď bez akejkoľvek náhrady musel vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Išlo o náklady a výdavky vynaložené na vnútroštátnej úrovni spočívajúce v náhrade nákladov za zastupovanie pred okresným súdom, ako trov právneho zastúpenia zaplatené právnenému zástupcovi Z.. S. K., advokátovi za podanie 409 žalôb á 1.964 Sk = 804.094 Sk. Suma 1.946 Sk predstavuje náhradu za 3 úkony právnej služby á 500 Sk, 2 x režijný paušál á 150 Sk, 1 x režijný paušál á 164 Sk.

24. Podľa súdu prvej inštancie žalobcovia I/ a 2/ nepreukázali dôvodnosť uplatneného nároku, nakoľko ide o náhradu trov právneho zastúpenia týkajúcich sa jednotlivých konaní, na náhradu, ktorých by mal žalobca I/ v prípade úspechu v tom ktorom konaní nárok od neúspešného odporcu. Nemal tak za zrejme, z akých dôvodov by mal náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) znášať štát ako náhradu škody. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody spočívajúcej v náhrade trov právneho zastúpenia v rámci zastupovania žalobcu 1/ pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo výške 427,51 EUR, súd prvej inštancie uviedol, že o náhrade trov konania v konaní pred ústavným súdom už rozhodol Ústavný súd v Náleze II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14.10.2008, keď Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi I/ trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 8 011,08 Sk.

25. Žalobca 1/ si v konaní uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 642.840 EUR ako satisfakciu, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastniť majetok.

26. Konštatoval, že priznanie zadostučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj

nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadostučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencia skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Žalobca I/ však uplatnenú nemajetkovú ujmu nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom zo strany okresného súdu došlo k negatívnym následkom v dôsledku, ktorých by mu bola spôsobená nemajetková ujma. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmu. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnu, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanej veci žalobcov I/ a 2/ neunesli dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy preukazovali skutočnosťou, že v prípade, že by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany okresného súdu tak by k vzniku škody nedošlo. Takto žalobcom I/ uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody a nemajetkovej ujmy podľa súdu prvej inštancie neobstojí, nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť, keďže nesprávny úradný postup zo strany Okresného súdu Nitra nebol v príčinnej súvislosti s uplatnenou náhradou škody. Žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali v konaní, že škoda, ktorej náhradu si uplatnili, im vznikla.

27. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že majetkovou ujmu je strata majetkového prínosu, ktorý mohol žalobca ako osoba oprávnená očakávať od svojho dlžníka (dlžníkov) pri obvyklom slede udalostí, nebyť nesprávneho úradného postupu. Zodpovednosť štátu za škodu predpokladá, že v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom sa právo na plnenie proti dlžníkovi stane nevyhnutným, pričom je vylúčené, aby bolo uspokojené iným zákonným spôsobom. V zmysle uvedeného, pokiaľ si žalobca I/ uplatnil pohľadávku na zaplatenie koncesionárskych poplatkov voči jednotlivým dlžníkom v občianskych súdnych konaniach, v ktorých nebolo vo veci samej právoplatne o tomto nároku žalobcu rozhodnuté, je vylúčené kvalifikovať túto ako škodu, pretože ešte môže byť v rámci tohto konania uspokojená. Totiž uplatnenie a vymáhanie pohľadávky voči dlžníkovi a zároveň jej uplatnenie ako náhrady škody sa vzájomne vylučujú a podmieňujú a až výsledok uplatnenia pohľadávky môže prívodiť vznik škody. Z tohto pohľadu je žaloba podaná predčasne, nakoľko žalobcom I/ a 2/ škoda ešte nevznikla a môže im vzniknúť až po skončení občianskeho súdneho konania, kedy budú vedieť aj v akej výške a odkedy im vlastne aj začne plynúť premlčacia lehota (§ 19 zákona č. 514/2003 Z.z.). V prvom rade si teda žalobcovia musia vysporiadať svoje nároky so subjektami zmluvných vzťahov a vo vzťahu k iným subjektom si môžu uplatňovať mimozávazkovú zodpovednosť za vznik majetkovej ujmy až po tom, čo táto ujma zo záväzkových vzťahov vznikla, teda až vtedy ak právo žalobcov na plnenie nebolo a už nemôže ani byť uspokojené. Náhrady za plnenie, na ktoré je povinný priamy dlžník, sa preto nemožno úspešne domáhať na ďalších subjektoch z titulu ich zodpovednosti za škodu skôr, než vôbec majetková ujma vznikla.

28. Na záver súd prvej inštancie skonštatoval, že pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu. Uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ boli povinní v zmysle ustanovenia § 132 CSP pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie. Vec prejednal v

intenciách tvrdení uvádzanými žalobcami v žalobe a v priebehu konania, ktorými odôvodňovali svoj nárok. Zamietol návrh žalobcov I/ a 2/ na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania Ekonomickou univerzitou z dôvodu, že navrhnuté znalecké dokazovanie bolo navrhnuté vo vzťahu k účtovnej hodnote istiny koncesionárskych poplatkov a účtovnej hodnote príslušenstva koncesionárskych poplatkov teda na preukázanie sumy, ktorú by žalobcovia I/ a 2/ mohli na základe podaných návrhov dňa 24.07.2006 na DVD nosiči vymôcť, keď táto suma podľa žalobcov zodpovedá skutočnej škode, čo však súd prvej inštancie považoval za irelevantné vo vzťahu k predmetu konania a vykonania dokazovania, na ktoré sa súd prioritne zameriaval, nakoľko vykonaním tohto dokazovania by nebolo preukázané, že škoda vznikla, keď nie je zrejmé či bol žalobca I/ v tom ktorom konaní úspešný a v akej sume. Na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že žalobcovia I/ a 2/ nepreukázali všetky zákonom predpokladané podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď v konaní nepreukázali vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspechu strany vo veci a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, náhradu trov konania neprižnal.

30. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávny, procesným postupom im znemožnil uskutočňovanie im patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď nevykonal nimi navrhnuté dôkazy potrebné a zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že majetkovú škodu nevyčíslili len všeobecne uvedením sumy, ale materiálnu škodu podrobne rozčlenili podľa jednotlivých zložiek, a to na istinu koncesionárskych poplatkov (nárokov uplatnených neprijatými návrhmi), poplatky z omeškania z nezaplatených koncesionárskych poplatkov, trovy právneho zastúpenia, t.j. náklady spojené s uplatnením pohľadávok a pod. a podrobne zdôvodnili existenciu nároku a jeho výšku. Zároveň súdu predložili dátový nosič, ktorý obsahoval kompletnú identifikáciu ich pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie súdneho konania spracovanými v elektronickej forme a o ktorých nebolo súdmi rozhodované z príčin uvedených v žalobe, pričom takýmto nesprávnym úradným postupom podľa nich došlo k ich premlčaniu. Dátový nosič obsahuje aj kompletné údaje o pohľadávkach, ktoré vznikli z titulu nezaplatenia dlžných koncesionárskych poplatkov, t.j. údaje o legislatívne definovaných poplatkoch z omeškania, ktorých úhrada bola trvalo zmarená nelegálnym postupom súdov a s ktorým sa súd prvej inštancie neoboznámil, teda nevykonal navrhované dokazovanie. Aj na základe tohto nevykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že nepreukázali vznik škody. Nedostatočne tak zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo podľa nich zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. Súd prvej inštancie vo veci pojednával napriek tomu, že bol dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a týmto postupom im bola odňatá možnosť konať pred súdom a možnosť predložiť návrhy na doplnenie dokazovania. Uviedli, že okrem predložených dôkazov disponujú aj ďalšími dôkazmi o tom, že vplyvom technologických a právnych limitov a stále súdy nie sú schopné „vrátiť späť čas“ a vykonať vo vzťahu k elektronicke spracovaným návrhom procedúru prijatia podania tak, aby nedošlo k vytvoreniu prekážky premlčania. Svedčí o to množstvo vykonaných registrácií, napr. na Okresnom súde Čadca, ktoré sa vždy vzťahujú ku konkrétnemu dňu načítania návrhu elektronicke podateľňou. Mali za to, že súd nemôže vzhľadom k zásade legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR-štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu s spôsobom, ktorý ustanoví zákon) konať na základe súdneho rozhodnutia spôsobom, ktorý zákon neustanovuje. Preto nemôže „vrátiť späť čas“ podania a „tváriť sa“, že procedúra prijatia bola ukončená v deň, keď boli súdu po prvýkrát doručené návrhy. Ak by tak spravil, porušil by podľa nich právo a konkrétne čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, relevantné ustanovenia OSP, CSP a vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku. S poukazom na ust. § 101 Obč. zák. uviedli, že je zrejmé, že premlčané práva na zistenia finančnej pohľadávky je legálne predmetom premlčania. Premlčanie pohľadávok, ktoré nadobudli postúpením a ktorých úhradu uplatnili pred súdom, je legálne možné a skutočne aj nastalo, a to uplynutím času - premlčacej doby. Boli toho názoru, že súd nesprávnym úradným postupom objektívne zabránil vykonaniu ich práva., ktoré bolo spojené s pohľadávkou na úhradu peňažnej sumy, čím im žalovaný spôsobil škodu práve vo výške

tejto peňažnej sumy, ktorá bola ich príjmom, ak by právo bolo vykonané. K polemike žalovaného o dni doručenia návrhu a okamihu podania, uviedli, že deň doručenia návrhu nemožno stotožňovať s okamihom podania. Procedúra je ukončená v zmysle ust. § 139 vyhl.č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku vypracovaním potvrdenia o prijatí podania, ktoré okrem iného obsahuje spisovú značku pridelenú aplikáciou. V danom prípade ani jeden z doručovaných návrhov nebol prijatým podaním, pretože súd neuskutočnil procedúru prijatia návrhu v zmysle platnej procesnej úpravy. Návrhy neboli spracované aplikáciou a vo vzťahu k nim neboli spracované potvrdenia o prijatí podania. Nedošlo teda k okamihu podania návrhov na súd s platným právnym účinkom začatia občianskeho súdneho konania. Poukázali aj na už neplatné ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. ohľadom premlčania. Žalobcovia uviedli, že v konaní uplatňujú účtovnú hodnotu istiny koncesionárskych poplatkov, ktorým v zmysle ust. § 9 zák.č. 212/1995 Z.z. sú poplatky z omeškania. Určenie všeobecnej hodnoty pohľadávok je odbornou otázkou, pričom od tejto otázky závisí rozhodnutie súdu (v časti určenia majetkovej škody), vypracovania znaleckého posudku, na ktorého vypracovanie žiadali ustanoviť znalecký ústav. Poukázali na to, že návrhmi na začatie konania, ktoré doručili na okresný súd, nežiadali priznanie nárokov na poplatky z omeškania, ale len výlučne samotné koncesionárske poplatky, a to vzhľadom na skutočnosť, že vtedy platná právna úprava to neumožňovala. Tiež poukázali na ustanovenia § 9 ods. 1, § 8, § 3 ods. 3 a 5 zák.č. 212/1995 Z.z. Vzhľadom na skutočnosť, že Okresný súd Nitra neprijal návrhy, ktorými sa upravili práva na úhradu koncesionárskych poplatkov, došlo tak k pretrhnutiu postupu, ktorý je nevyhnutný pre vznik oprávnenia na ďalšie vymáhanie poplatkov z omeškania, teda príslušenstva koncesionárskych poplatkov na príslušnom súde nie je možné pristúpiť k vymáhaniu príslušenstva. Preto v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu (odmietnutím žalôb na uplatnenie koncesionárskych poplatkov) došlo k vzniku škody aj v podobe zániku práva na vymáhanie príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Definitívnym zánikom tohto príslušenstva bolo jednak plynutie času, keď sa jednotlivé nároky premlčali, ako aj v dôsledku tzv. generálnych pardonov, ktoré boli do právneho poriadku zavedené zákonom č. 309/2007 Z.z. Uvedená argumentácia popisuje priamu príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody v podobe zániku práva na poplatky z omeškania, ktoré boli uplatnené v žalobe. Namietali nesprávne vyhodnotenie znaleckého posudku nimi predloženého, keď súd podľa nich bez ďalšieho konštatuje, že ho považuje za irelevantný. Boli toho názoru, že o skutočnostiach obsiahnutých v znaleckom posudku súd nie je kompetentný si vytvoriť vlastný úsudok, nakoľko sa týkajú špecifik technologického riešenia duplikácie DVD nosiča. Skutočnosť, že nedisponovali originálom, nemožnosť jeho duplikácie a samotná nerealizovateľnosť zapísania podaní elektronickou podateľňou súdu k spätnému dátumu sú podľa nich dostatočnými dôvodmi odôvodňujúcimi postupnosť ich krokov v súvislosti s uplatňovaním ich nárokov. Nesúhlasili so žalovaným, že v konaní nastali také skutočnosti, ktoré by bránili súdu priznať im ich nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Primeraná finančné zadosťučinenie, o ktorom fakultatívne rozhoduje Ústavný súd SR na návrh sťažovateľa podľa čl. 127 ods. Ústavy SR nemožno stotožniť s odškodným ako úhradou nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 541/2003 Z.z. alebo s náhradou či už za skutočnú škodu alebo za ušlý zisk. Toto primerané finančné zadosťučinenie nie je zhodné s odškodnením, resp. úhradou nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vznik právne významného dôvodu na odškodnenie, resp. úhradu nemajetkovej ujmy podľa cit ustanovenia nevylučuje, že za to isté správanie sa prizná aj primerané finančné zadosťučinenie. Naopak, ak právo na odškodné podľa právnej úpravy nevznikne, nie je tým vylúčená možnosť poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia. Primerané finančné zadosťučinenie je sankciou, ktorú Ústavný súd SR ako orgán ochrany ústavnosti po vlastnej úvahe môže uložiť orgánu verejnej moci, ktorý v svojej činnosti nedbá na dodržiavanie ústavného práva. Ústava SR neodkazuje poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia na podmienky určené zákonom. Ústavný súd SR môže účastníkovi konania o sťažnosti priznať primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 ods. 3, ale nemôže mu priznať odškodné z dôvodu zodpovednosti za porušenie ustanovení procesných právnych predpisov, ktoré je predmetom tohto konania, v ktorom si uplatňujú úhradu nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. a odlišnosť týchto dvoch inštitútov je zvyraznená aj sekundárnou povahou zadosťučinenia, primárnu povahu zadosťučinenia má samo rozhodnutie ústavného súdu o porušení základného práva.

31. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že každý zo žalobcov si uplatňoval voči nemu iný nárok a povinnosťou každého z nich tak bolo preukázať existenciu tej ktorej požadovanej náhrady škody, resp. nemajetkovej ujmy. Kým právny predchodca žalobcu 1/ si uplatňoval výlučne nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, žalobca 2/ si uplatňoval výlučne majetkovú škodu. Mal pritom za zrejmé, že preukazovanie majetkovej škody je diametrálne odlišné od preukazovania nároku na

náhradu nemajetkovej ujmy. V tomto smere považoval podané odvolanie za nezrozumiteľné. K odvolacej námietke, že žalobcovia nevyčíslili majetkovú škodu len všeobecne, keď súdu predložili dátový nosič, s ktorého obsahom sa tento neoboznámil, venujú sa popisu toho, ako Okresný súd Nitra prijal nemohol prijať návrhy spätne, čím malo dôjsť k premlčaniu pohľadávok, uviedol, že žalobcovia celkom zjavne nerozoznávajú medzi tým, čo je pohľadávka voči koncesionárom a medzi tým, čo predstavuje škodu, za ktorú by mal nie byť zodpovednosť v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Skutočnosť, že žalobcovia v konaní rozčlenili uplatňovaný nárok na náhradu škody na sumu tvorenú istinou koncesionárskych poplatkov, poplatkov z omeškania, trov konania, a pod., neznamená, že vznik škody ako aj jej výšku v konaní preukázali. Práve naopak, žalobcovia v konaní vznik škody nepreukázali, keď pri určení jej výšky vychádzali z domnienky, resp. hypotézy 100% úspešnosti v konaní vo všetkých konaniach, a to nielen vo vzťahu k rozhodovaniu súdu, ale aj vo vzťahu k následnej vymožitelnosti pohľadávok od koncesionárov. Uviedol, že okresný súd bol vo vzťahu k podaniam právneho zástupcu predchodcu žalobcu 1/ zo dňa 24.7.2006 viazaný rozhodnutím ÚS SR, v zmysle ktorého bol povinný návrhy prijať so spätnými účinkami. V prípade vznesenej námietky premlčania zo strany koncesionára bol trak súd povinný túto posúdiť tak, akoby bol návrh zaregistrovaný ku dňu jeho doručenia, a to bez ohľadu na to, s akým dátumom bol v skutočnosti zaregistrovaný. Povinnosťou žalobcov v konaní bolo teda nielen tvrdiť, že ich pohľadávky sú premlčané v dôsledku neprijatia podaní okresným súdom, ale túto skutočnosť aj relevantným spôsobom preukázať, v ktorom smere žalobcovia neprodukovali žiadne dôkazy, teda neuniesli bremeno dôkazu a namiesto toho len nesústredene opakovali argumentáciu o nemožnosti „vrátiť späť čas“, na „nové“ dôkazy žalobcov, ktoré ani nekonkretizujú, už nie je možné podľa žalovaného prihliadať. K argumentácii žalobcov o nevykonaní dôkazov nimi navrhnutých, žalovaný poukázal na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 21.11.2017, z ktorého jednoznačne vyplýva, že boli splnené podmienky pre uskutočnenie pojednávania, žalobcovia mali možnosť predložiť návrhy na doplnenie dokazovania, pričom zotrvali len na jedinom návrhu - znalecký posudok, o ktorom uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že od jeho vykonania upustil. Iné návrhy na doplnenie dokazovania žalobcovia nemali, preto nebol daný dôvod na odročenie pojednávania. Žalovaný mal tak za to, že žalobcom nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Bol toho názoru, že žalobcovia v konaní nepreukázali existenciu ani jednej právoplatne nepriznanej pohľadávky od koncesionára z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Uviedol, že žalobcovia doposiaľ nemajú jasno v tom, či k premlčaniu ich pohľadávok už došlo, alebo ešte len dôjde v prípade aplikácie ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., k čomu skonštatoval, že predmetné ustanovenie zákona č. 250/2007 Z.z. bolo rozhodnutím Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL.ÚS 11/2016 vyhlásené za protiústavné. Nemal za zrejmé, prečo sa žalobcovia vo svojom odvolaní venujú jeho argumentácii vznesenej v konaní vo vzťahu k otázke začatia súdneho konania, keď táto nebola vyhodnotená ako podstatná pre rozhodnutie vo veci. Totožné je možné konštatovať aj vo vzťahu k námietke res iudicatae, ním vznesenej, nakoľko súd prvej inštancie konanie v časti náhrady nemajetkovej ujmy nezastavil. Podľa žalovaného niet na strane žalobcov dôvodu, pre ktorý by sa mali predmetným otázkam venovať vo svojom odvolaní. Vo vzťahu k navrhovanému znaleckému dokazovaniu nemal za zrejmé, z akého dôvodu žalobcovia tento návrh opätovne uvádzajú vo svojom odvolaní, keď ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie sa ním zaoberal a vyhodnotil ho ako nadbytočný. Rovnako zotrval na tom, že žalobcami navrhovaný dôkaz nebol spôsobilý preukázať vznik a výšku materiálnej škody na strane žalobcov a to v žiadnom rozsahu. Konštatoval, že žalobcovia v odvolaní popisujú uplatňovanie koncesionárskych poplatkov, ktorými dôvodujú nárok na poplatky z omeškania ako príslušenstva, čo považoval za bez osobitnej relevancie, nakoľko žalobcami požadovaná náhrada škody pozostávajúca z poplatkov priamo závisela od vzniku škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov. Keďže žalobcovia vznik škody v podobe „premlčaných“ Koncesionárskych poplatkov nepreukázali, posudzovanie vzniku škody v podobe vyčíslených poplatkov z omeškania, ako aj trov konania bolo podľa neho zbytočné. Pokiaľ žalobcovia namietali záver súdu prvej inštancie o irelevantnosti predloženého znaleckého posudku č. 01/2009, žalovaný uviedol, že to odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje, Napriek tomu zdôraznil, že Okresný súd Nitra bol viazaný rozhodnutím ÚS SR, teda bol povinný bez ohľadu na možné technické problémy podania žalobcov zaregistrovať spätne. V tomto kontexte poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 6Cdo 455/2013, v ktorom sa Najvyšší súd SR zaoberal otázkou naplnenia príkazu, ako aj povinnosťou žalobcov návrhy opätovne doručiť. K argumentácii žalobcov k nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že právny predchodca žalobcu 1/sám vo svojom žalobnom návrhu poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu SR, v ktorých bolo sťažovateľom priznané právo na primerané finančné zadosťučinenie. Právny predchodca žalobcu 1/ dokonca z týchto náleзов vychádzal aj pri vyčíslívaní požadovanej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala v súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu vzniknúť. Na jednej strane teda žalobca tvrdil, že primerané finančné zadosťučinenie priznávané

Ústavným súdom SR s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nesúvisí, na strane druhej však na sumy priznaného finančného zadostiučinenia poukazuje a priamo z nich vychádza. Uvedené sa mu potom javilo ako vnútorne rozporuplné a nekonzistentné. Poukázal na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 z.z., ktorý vymenúva podmienky, s prihliadnutím na ktoré sa určuje výška nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovia (resp. právny predchodca žalobcu 1/) si v tomto smere nespĺnili ani len povinnosť tvrdenia, keď svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy relevantným spôsobom neodôvodňovali a zároveň v konaní nepreukázali jediný dôkaz, ktorý by vznik nemajetkovej ujmy ma strane žalobcov, ktorej náhrada by bola nevyhnutná v peňažnej podobe, preukazoval. Poukázal tiež na to, že právny predchodca žalobcu 1/ inicioval voči nemu na totožnom skutkovom a právnom základe 40 súdnych konaní, z ktorých bol už vo viacerých z nich nárok žalobcu 1/ na náhradu materiálnej škody a nemajetkovej ujmy zamietnutý.

32. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nebolo potrebné dopĺňať ani zopakovať (§ 385 ods. 1 CSP), prejednal vec bez pojednávania a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

33. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

34. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

35. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali zaplata náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla nezákonným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra tým, že neprijal návrhy právneho predchodcu žalobcu 1/ na začatie konania o zaplata peňažných súm, doručené mu elektronickými prostriedkami dňa 19.10.2006 na priloženom DVD nosiči, ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal žalovaný na svoju obranu, pričom zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 191 CSP dospel k správny skutkový záverom relevantným pre právne posúdenie dôvodnosti podanej žaloby. Na takto ustálený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a svoje dôvody, pre ktoré podanú žalobu zamietol a nestotožnil sa tak s argumentáciou žalobcov o spôsobe škody a nemajetkovej ujmy postupom Okresného súdu Nitra aj dostatočne v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých ich právne a skutkovo relevantných námietok súvisiacich s predmetom konania. Odvolacia námietka žalobcov, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nebola dôvodná. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia. Preto odvolací súd sa zameril už len na skonštatovanie správnosti jeho rozhodnutia a vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalobcu (§ 387 ods. 2 CSP).

36. Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

37. Podľa § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

38. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

39. Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

40. Podľa § 17 ods. 1,2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

41. Žalobcovia svoj nárok odôvodňovali tým, že právny predchodca žalobcu 1/využil svoje právo a z dôvodu hospodárnosti podal návrhy na začatie konania občianskeho súdneho elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom spĺňajúce všetky zákonom definované podmienky vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Nitra, ktorý si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o zaručených elektronických podpisoch a uložené Vyhláškou č. 542/2002 Z.z., keď nezriadil na svojom pracovisku za účelom manipulácie s elektronickými dokumentmi elektronickú podateľňu a odmietol tak uvedené návrhy prijať. Zmaril tak možnosť realizácie jeho práva vyplývajúceho z Občianskeho súdneho poriadku a porušil jeho základné právo na prístup k súdu, zaručené mu čl., 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

42. Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14. októbra 2008 rozhodol, že Okresný súd Nitra porušil základné právo žalobcu 1/ na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom, prikázal Okresnému súdu Nitra konať vo veci podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Nitra uložil povinnosť uhradiť žalobcovi 1/ trovy právneho zastúpenia a sťažnosti v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovel. Ústavný súd skonštatoval, že postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom došlo k porušeniu základného práva žalobcu 1/ podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zároveň vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania žalobcu 1/ z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a opätovne sa jeho podaním z 24. júla 2006 zaoberať ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu 1/ zaevidovať späť ku dňu jeho doručenia, bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia. Primerané zadosťučinenie sťažovateľovi priznané nebolo z dôvodu, že samotné deklarovanie porušenia práv sťažovateľa považoval súd za dostatočné.

43. Žalobcami tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra bol preukázaný Nálezom II. ÚS 65/08-121 zo dňa 14. októbra 2008, ktorý konštatoval porušenie základného práva žalobcu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu neprijatím predmetných návrhov na začatie konania na priloženom DVD, pričom zároveň súdu prvej inštancie prikázal vo veci konať, opätovne sa zaoberať podaním žalobcu s tým, že právne účinky doručenia tohto podania budú zachované ku dňu pôvodného doručenia podania, nemohlo dôjsť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra k premlčaniu pohľadávok žalobcu, a teda ani k ich nevymáhateľnosti, ktorá má byť príčinou vzniku majetkovej škody žalobcu. Nesprávna a neopodstatnená je i argumentáciu žalobcov, že proces prijatia jeho podaní uložených na DVD nosiči bol ukončený v deň, keď boli súdu po prvý krát doručené návrhy, nakoľko ak by ich doručil opätovne, porušil by čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, relevantné ustanovenia O.s.p. a vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, pričom rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej

republiky vydané v tejto súvislosti sú absolútne nerealizovateľné. Napriek počiatočnému nesprávnemu úradnému postupu daného súdu bol totiž v dôsledku uvedeného vo všetkých veciach (návrhoch na začatie konania obsiahnutých na DVD) priznaný podaniu návrhov na DVD plný účinok, a to vrátane následku spočívajúceho v spočívaní plynutia premlčacej doby, súd po zavedení elektronickej podateľne opakovane vyzýval žalobcov o dodatočné predloženie návrhov, avšak bezvýsledne, hoci súd bol ochotný prijať tieto návrhy s právnymi účinkami zachovanými podľa pôvodného dátumu doručenia (v zmysle cit. nálezu ÚS SR). Žalobca napriek viacerým výzvam so súdom nespolupracoval a nepredložil DVD nosič s návrhmi. a rozhodujúcou skutočnosťou teda v danej veci bolo, že ani jedna žaloba žalobcov nebola zamietnutá s poukazom na premlčanie žalovanej pohľadávky titulom jej oneskoreného podania (resp. zaevidovania Okresným súdom Nitra), ktoré malo byť vyvolané včasným nezaevidovaním pôvodného DVD nosiča žalobných návrhov. Včasné nezaevidovanie týchto podaní (namietaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra) teda nemalo žiaden vecný súvis s uplatňovanou náhradou škody. Nesprávny je aj poukaz žalobcu na ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., účinného od 1.5.2014, podľa ktorého súd je aj bez návrhu (dovolať sa) spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, nakoľko toto ustanovenie bolo rozhodnutím Ústavného súdu SR PL.ÚZS 11/2016 zo dňa 7.2.2018 vyhlásené za protiústavné. Na uvedené pritom nemá žiadny vplyv ani prípadná nespôsobilosť technického vybavenia na všeobecných súdoch, ktorá je z hľadiska právneho posúdenia otázky premlčania bez akejkoľvek relevancie. Na základe uvedeného sa potom odvolací súd stotožnil i so záverom prvoinštančného súdu, že zákonom stanovené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za majetkovú škodu uplatnenú podanou žalobou neboli v preskúmvanej veci splnené. Možno sa stotožniť aj s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebolo tiež potrebné určovať výšku škody znaleckým posudkom, pričom nie je ani zrejmé, v ktorých konaniach podaných na DVD nosiči sa pokračovalo, aký bol ich výsledok a len z preskúmania všetkých dotknutých súdnych konaní a ich záverov je možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenie žalobcu, že mu niektorá z uplatnených súm nebola priznaná v dôsledku premlčania práva v dôsledku odmietnutia zaregistrovaných podaní žalobcu. Aj odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti tak ako súdu prvej inštancie z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že vo veciach žalobcu bola napr. časť žalôb zastavená pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre úmrtie, t.j. nedostatok procesnej spôsobilosti žalovaného ešte pred podaním žaloby alebo späťvzatie žaloby v dôsledku zaplatenia žalovaných nárokov, prípadne odmietnutá pre nedostatočnú špecifikáciu žaloby, preto žalobca existenciu vzniknutej mu škody nepreukázal. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcov, že v konaní je potrebné určiť tzv. všeobecnú hodnotu pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva, preto nebolo ani potrebné vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie tejto všeobecnej ceny. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal ani vznik škody vzniknutej mu na vynaložených súdnych poplatkoch, trovách právneho zastúpenia a nákladov za telekomunikačné, poštovné a administratívne služby v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Správny bol tak postup prvoinštančného súdu, ktorý sa po zistení, že v danej veci neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu, už podrobnejšie nezaoberal výškou uplatneného nároku a v tomto smere nevykonával ani žalobcami navrhované znalecké dokazovanie, keď ustálenie výšky uplatnenej náhrady majetkovej škody nemohlo mať žiadny význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď spor prejednal a rozhodol, hoci tu bol dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, na uskutočnenie ktorého boli podmienky splnené. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní v tomto smere opätovne navrhli vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom na zodpovedanie otázky, akú sumu bolo možné v konaniach pred okresným súdom na základe žalôb podaných na DVD nosičoch, vymôcť, inými slovami aká je tzv. všeobecná hodnota jeho pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na jeho vykonanie niet žiadneho dôvodu. Neopodstatnená je rovnako argumentácia žalobcov v odvolaní, týkajúca sa náhrady nemajetkovej ujmy, v rámci ktorej žalobcovia zdôraznili to, že v žiadnom konaní pred súdom doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho odškodnení za porušenie ustanovení procesných právnych predpisov úhradou nemajetkovej ujmy podľa ust. 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené predpoklady na jej priznanie, jej vznik nepreukázal, ním tvrdená nemajetková ujma nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra.

44. Obsah odvolania žalobcov nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti

žalovaného za škodu spôsobenú súdom v súvislosti s tým, že Okresný súd Nitra neprijal návrhy na začatie konania o zaplatenie peňažných súm, doručené mu dňa 24.07.2006 na priloženom DVD, v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasné splnenie tri podmienky, a to: 1/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu, 2/ existencia škody a nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmov) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, k čomu v danom spore nedošlo.

45. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v podľa § 387 ods. 1 ako vecne právny potvrdil.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní trovy nevznikli.

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 2 C.s.p. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.